

minister. Han har foreslaaet denne Bestemmelse i Forslaget saaledes, og jeg tænker, at han vil være i Stand til at forsvare den i den Form. Skulde det ikke være Tilfældet, er jeg enig med den højtærede Ordfører i, at det næppe vil være vanskeligt til tredje Behandling at finde en anden Uffattelse, som maatte være fyldestgørende, dersom man skulde mene, at det, at give Administrationen Bemyndigelse til at forbyde lige saa stærkt virkende Stoffer, ikke skulde være tilstrækkeligt. — Idet jeg saaledes tilraader at stemme for de af Udvalget stillede Vædringsforslag, kan jeg kun anbefale, at man bliver staaende ved Lovforslagets § 1, saaledes som den er foreslaaet af Ministeren, og altsaa ogsaa ved Lovforslagets § 10, og at man for at gøre det lettere og sikrere for Forhandlere og Forbrugere til enhver Tid at vide, hvilke Stoffer de frit kunne disponere over, vedtager det af Mindretallet stillede Vædringsforslag.

Juslitsministeren (Melleman): Jeg skal med Hensyn til de foreliggende Vædringsforslag bemærke, at jeg ikke finder Anledning til at gøre nogen Indsigelse mod Vædringsforslagene fra Nr. 3 til Nr. 18. — Til Nr. 19 vil jeg gøre en Bemærkning, ikke saa meget, fordi jeg har noget imod dets Realitet at indvende, som mere, fordi jeg har en Tvivl om, om det ikke vilde være bedre at bruge et andet Udtryk end det, der der staar: „uden at kunne godtgøre sin Gjemmel dertil,“ saaledes at man sagde: „uden at have erhvervet dem i Overensstemmelse med denne Lov,“ eller „paa en Maade, som efter denne Lov er lovlig,“ eller noget lignende, ligesom der ogsaa kan blive Spørgsmaal om — som den ærede Ordfører antydede — at optage Bestemmelsen i § 3 for derved ligesom mere at henlede Opmærksomheden paa den. Det er jo imidlertid et Spørgsmaal, som ikke har stor Betydning, og som man let vil kunne komme til Rette med under Overvejelsen til 3dje Behandling.

Til Vædringsforslaget under Nr. 17 skal jeg dog blot bemærke — saaledes som jeg ogsaa htrede ved Sagens 1ste Behandling —, at jeg egentlig gik ud fra, at der ikke for Tiden var Anledning til at gaa videre end til at give en præventiv Politilov, idet jeg nærmest var tilbøjelig til at tro, at man kunde komme til at give Sagen større Dimensioner, end ønskeligt var, naar man vilde inddrage videregaaende Straffebestemmelser under Forslaget, men jeg har selvfølgelig ikke noget imod at optage en Be-

stemmelse som denne, idet jeg er ganske enig i, at der er al Grund til at parallelisere Udelæggelse, der er bevirket ved disse Sprængstoffer, med Udelæggelse, bevirket ved Ild. Den er jo i ingen Henseende mindre strafbar. Hvad Udbredelsen angaar, tror jeg, at der ved disse Sprængstoffer kan bevirkes lige saa stor Udelæggelse som ved Ild. Man har set Eksempler paa, at en saadan Udelæggelse kan blive anrettet ved Krudt, og den kan maasse ogsaa anrettes ved de andre Sprængstoffer. — Jeg skal kun med Hensyn til denne Paragraf gøre den Bemærkning, at der maasse kunde være Anledning til inden 3dje Behandling at overveje, om ikke disse Udtryk: „de i denne Lov omhandlede“, nemlig Sprængstoffer, skulde udgaa; thi hvis man overhovedet vil have en saadan Bestemmelse ind som den, der her nævnes, mener jeg, at der næppe er nogen Grund til, at den ikke ogsaa skal gælde med Hensyn til Sprængninger, foraarsagede ved almindeligt Krudt. Det kunde ellers antages, hvad enten nu Flertallets eller Mindretallets Vædringsforslag til § 1 eller § 10 bliver vedtaget, at man kunde sige: Ja, Krudt hører jo ikke til de i denne Lov omhandlede Sprængstoffer, og Straffebestemmelsen gælder kun de andre, som ere omhandlede i denne Lov. Der er vel ikke nogen Grund til at udelukke Krudt. Ogsaa ved dette kan et Behovsfeshus sprænges i Luften, og mange Mennesker derved ødelægges, og jeg tror ikke, at det ved en Krudtsprængning er absolut nødvendigt, at der foraarsages Ildsvaade. Det er jo for øvrigt et Punkt, som ikke vil foranledige nogen videre Vanskelighed, naar man ellers er enig i selve Sagen.

Det, som bliver tilbage, er altsaa Spørgsmaalet om Flertallets eller Mindretallets Vædringsforslag til § 1 og § 10. Jeg skal blot bemærke, at naar jeg har foreslaaet den Uffattelse, som Lovforslaget lyder paa, er det naturligvis ikke, fordi jeg er gaaet ud fra, at Juslitsministeriet er nogen særlig jagtlyndig Autoritet i denne Henseende og ved egen Hjælp kan bestemme, hvilke Sprængstoffer der skulle stilles i Klasse med Dynamit, Skydebolmuld og Nitroglycerin. Det er paa dette Punkt som paa saa mange andre saaledes, at Juslitsministeriet maa søge Hjælp hos de jagtlyndige. Det er hermed omtrent som med de tilsvarende Bestemmelser i de Udkast til en Giftlov, som flere Gange have været Nagsdagen forelagte, at naar der har været Tale om administrativ Bemyndigelse til at inddrage andre ny Giftstoffer end dem, Loven omtaler, har Ministeriet ikke de specielle Kundskaber, som udtræves til at bestemme, hvilke Stoffer der skulle betragtes